

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Lapkričio 15-17 d. Vilniuje, mažesniųjų brolių konventualų vienuolyne (Pirčiupių g. 3) vyks rekolekcijos OFS brolių naujokams ir ugdymo magistrams. Registracija į rekolekcijas vyksta per ugdymo magistrus, kurių prašome savo grupes iki lapkričio 8 d. užregistruoti el. paštu: ofs.lietuvoje@gmail.com (nurodant dalyvio vardą, pavardę, el. paštą ir broliją). Auka už rekolekcijas – 30 Eur asmeniui (įskaičiuotas maitinimas ir 2 nakvynės). Turint finansinių sunkumų, prašome kreiptis asmeniškai, kad tai netaptų kliūtimi dalyvauti. Preliminari programos pradžia – lapkričio 15 d., 18 val. (užsiregistravę dalyviai gaus išsamią informaciją el. paštu).

VšĮ „Pranciškoniška pasauliečių akademija“ renka tarpukariu arba sovietmečiu gyvenusių pasauliečių pranciškonų evangelinio gyvenimo ir tikėjimo liudijimus. Prašome kiekvieną OFS broliją iki gruodžio 24 d. atsiųsti bent po 1-2 tvarkingai užrašytus liudijimus su nuotraukomis el. paštu: 15polia@gmail.com. Nepamirškime savo šaknų ir išsaugokime Ordino istorinę atmintį!

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Kad Artimuosiuose Rytuose, kur viena šalia kitos gyvuoja įvairios religinės bendruomenės, išsivyratų dialogo ir susitaikinimo dvasia.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už CIOFS Prezidiumą, už ugdymo kursą dvasiniams asistentams, už brolišką-pastoracinę vizitą Taivano nacionalinėje brolijoje ir už kapitulą Libano nacionalinėje brolijoje. „Tėve mūsų.“

Už OFS Regulos ir Generalinių Konstitucijų vertimo į lietuvių kalbą redakcijos darbo grupę. Ateik, šventoji išminties Dvasia!

KONTAKTAI

El.paštas: ofs.lietuvoje@gmail.com; internete – www.ofs.lt; [fb.com/ofs.lt](https://www.facebook.com/ofs.lt)

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė **Virginija Mickutė OFS** (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)
Nacionalinis viceministras **diak. Nerijus Čapas OFS** (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)
Nacionalinė ugdymo magistrė **Monika Midverytė OFS** (8 678 22052; monikaofs@gmail.com)
Nacionalinė sekretorė **Nijolė Raudytė OFS** (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)
Nacionalinė ekonomė **Natalija Verbickienė OFS** (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)
Nacionalinė broliška vadovė **Ilna Keruckienė OFS** (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)
Nacionalinė Jaupra prezidentė **Karolina Sutkutė** (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Antanas Blužas OFM** (8 698 05526; antanasofm@gmail.com)
Nacionalinis dvasinis asistentas **br. Piotr Strocen OFM Conv** (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

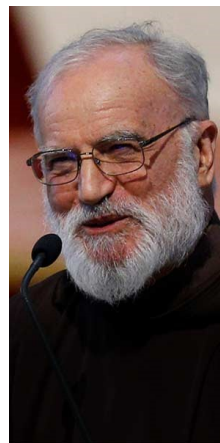
Regionų ministrai:

Vilniaus regiono – **Algimantas Andziulis OFS** (8 614 50935; algandziulis@gmail.com)
Kauno regiono – **Marijona Sinkevičienė OFS** (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)
Telšių regiono – **Rimantas Radzevičius OFS** (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)
Šiaulių-Panevėžio regiono – **Grazina Stravinskaitė OFS** (8 612 51367; strasile@gmail.com)
Vilkaviškio regiono – **Rolandas Rudzevičius OFS** (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 72 (2019 m. lapkritis)

Tema: Pasauliečių pranciškonų ordinas – gyvas ankstyvųjų pranciškonų pamokslavimo atminimas

[tęsinys, pradžia Nr. 71]

Tęsiame T. Raniero Cantalamessa OFM Cap mokymą, sakytą 2019 m. kovo 24 d. Romoje Seraphicum vykusiam OFS Regulos 40 metų jubiliejaus minėjime.

Jau žinome, kad Pranciškus norėjo skelbti Evangeliją *sine glossa* (be komentarų, aiškinimų, interpretacijų) – paprastai ir visą. Pirmoji jo Regula, kurią žodžiu patvirtino Inocentas III, buvo maždaug šimtas evangelinių sakinių. Jam patiko kalbėti paties Jėzaus žodžiais. Būtent žodžiu „daryti atgailą“ Jėzus pradėjo savo pamokslavimą, jį kartodamas kiekviename mieste ir kaime, į kurį keliavo. Evangelistas Morkus sako: „Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti Dievo Evangeliją, kad atėjo metas ir prisiartino Dievo karalystė: „Atsiverskite ir tikėkite Evangelija!“ (Mk 1,14-15).

Vietoje šiandien vartojamo lotyniško žodžio *convertitevi*, Neturtėlis sakė: *poenitemini* (darykite atgailą). Pranciškus nedarė nieko daugiau, tik atnaujino Jėzaus Gerosios Naujienos skelbimą. Tad norėdami geriau suprasti savalaikį Pranciškaus skelbimą turime pradėti nuo Jėzaus žodžio.

Iki Jėzaus atsivertimas visuomet reiškė „grįžimą atgal“ (hebrajiškas žodis „shub“ reiškia kurso apgręžimą, savo žingsnių atsekimą). Tai nusako veiksmą, kai žmogus kažkurio gyvenimo etapu supranta, kad yra „šalikelėje“. Tada jis sustoja, apmąsto ir nusprendžia sugrįžti prie įstatymo laikymosi, iš naujo įžengti į Sandorą su Dievu. Taip įvyksta tikras apsisukimas. Šiuo atveju atsivertimas turi iš esmės moralinę prasmę, nurodo į tai, ką padaryti yra skausminga: pakeisti gyvenimo būdą, nustoti daryti vienus ar kitus veiksmus.

Tokia įprasta žodžio „atsivertimas“ reikšmė, kurią vartojo pranašai iki Jono Krikštytojo ir įskaitant jį patį, tačiau Jėzaus lūpose šis žodis įgauna kitą prasmę. Ne todėl, kad Jam patinka keisti žodžių reikšmes, bet todėl, kad su Jo atėjimu pasikeitė pati situacija. „Atėjo metas ir prisiartino Dievo karalystė!“ Dabar atsivertimas nebereiškia grįžimo atgal prie senosios Sandoros ir įstatymų laikymosi. Dabar tai reiškia šuolį pirmyn ir įžengimą į Karalystę, įsikimbančią išganymą, kurį žmogus gavo dovanai, už dyką, aukščiausio Dievo iniciatyvos dėka.

[nukelta į 2 p.]

UGDYMO MEDŽIAGA

[tęsinys, pradžia 1 p.]

Atsivertimas ir išganymas dabar susikeitė vietomis. Atsivertimas daugiau nebeina pirmas, o po jo, kaip pasekmė, nebeseka išganymas. Priešingai – išganymas yra pirmasis, o po jo, kaip sąlyga, eina atsivertimas. Nebėra taip, kaip skelbė paskutiniai pranašai – atgailaukite ir tarp jūsų ateis Karalystė, ateis Mesijas. Vietoje to – atsiverskite, nes atėjo Dievo Karalystė, ji tarp jūsų. Atsiversti reiškia priimti sprendimą, kuris gelbsti. Apsisprendimo metas – taip jį apibūdina palyginimai apie Karalystę. „Atsiverskite ir tikėkite“ nereiškia dviejų skirtingų ir vienas po kito einančių dalykų, bet tą patį pamatinį veiksmą – atsiversti, t.y. tikėti! Atsiverskite tikėdami!

Visa tai reikalauja tikro „atsivertimo“, gilaus mūsų santykio su Dievu suvokimo perkeitimo. Nuo reikalaujančio, įsakančio ir grasinančio Dievo idėjos reikia pereiti prie Dievo, kuris pilnomis rankomis ateina mums viską atiduoti. Tai atsivertimas nuo „įstatymo“ prie „malonės“. Tai žinia, kad esame nuteisinti dovanai per tikėjimą. Žinia, kuri buvo tokia brangi šv. Pauliui.

Kiekviena religija ar religijos filosofija aiškina, ką žmogui daryti, kad išsigelbėtų pats – nuo asketinių praktikų iki intelektualinių spekuliacijų, pirmiausia pradėdamos nuo pareigų. Krikščionybė visų pirma nesako žmonėms, ką jie turi padaryti, kad išsigelbėtų, bet pasakoja, ką Dievas padarė Kristuje, kad juos išgelbėtų. Krikščionybėje taip pat yra pareigų ir įsakymų, kurių „pirmasis ir visų didžiausias“ yra mylėti Dievą visomis jėgomis, o savo artimą kaip save patį. Tai tikra tiesa, bet įsakymai ir pareigos krikščionybėje užima antrą, o ne pirmą vietą. Virš visko yra dovanojimo planas. Krikščionybė yra malonės religija!

Nežinau ir nemanau, kad Pranciškus taip galvojo. Jo laikais taip labai nereiškėjo patvirtinti šios tikėjimo ir darbų hierarchijos. Tikėjimas buvo dovanai duotas faktas: žmonės gyveno krikščioniškoje visuomenėje, kuri buvo prisotinta tikėjimo, nepaisant visų neatitikimų praktiniame gyvenime. Taigi žmonėms pamokslauti reikėjo apie tikėjimo pasekmes. Šiandieninė visuomenė nebėra *societas christiana*, mes gyvename tam tikra prasme post-krikščioniškoje visuomenėje, todėl turime sugrįžti prie hierarchijos, kurios laikėsi apaštalai, atstatymo.

Apaštalų Bažnyčioje buvo aiškus skirtumas tarp *kerygmos* (skelbimo) ir *didachės* (dvylikos apaštalų mokymo), t. y. tarp tikėjimo Kristaus velykiniu slėpinio skelbimo ir moralinių mokymų apie vengtiną ydas bei siektinas dorybes, kurių svarbiausioji yra meilė. Šv. Paulius turėjo labai aiškų įsitikinimą, kad tikėjimas sužydi ne per moralinius mokymus, bet per *kerygmą* – Kristaus mirties ir prisikėlimo skelbimą. „*Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas*“ (Rom 10, 9).

Pakludamas savo laikmečio kanonams ir aiškioms popiežiaus rekomendacijoms, Pranciškus savo Reguloje nurodė, kad brolių pamokslavimo turinys turi būti apie „ydas ir dorybes, kančią ir garbę“. Bet net jei evangelinė žodžių „atsiverskite ir tikėkite“ reikšmė nebuvo užrašyta Pranciškaus rašikliu, ji buvo jo širdyje. Visa jo asmenybė garsiai skelbė paslėpto lobio ir brangaus perlo atradimo džiaugsmą. Jis pardavė visą savo nuosavybę ne todėl, kad atrastų paslėptą lobį, bet todėl, jį rado. Net ir jam dovana buvo pirmesnė už pareigas. Pranciškui nereiškėjo žodžiais skelbti Velykų slėpinio (Kristaus kryžiaus ir prisikėlimo), kadangi jis pats tapo gyvu šio slėpinio paveikslu. Jis pamokslavo savo gyvenimu.

Mes, pranciškonai, šiandien esame pašaukti paaiškinti tai, kas Pranciškuje liko neišreikšta ar nepasakyta. Skelbti tai, ką Pranciškus patyrė, o ne vien tai, ką jis parašė. Visomis savo jėgomis jis troško vienintelio dalyko – gyventi Evangelija ir ją skelbti. Imituoti Pranciškų šioje srityje, kuri buvo jo viso gyvenimo troškimas, reiškia neapsiriboti nuolatiniu pamokslavimu, „ydu ir dorybių, kančios ir garbės“ skelbimu, moralizuojančiais mokymais, kad nesumenkintume krikščionybės iki etinės doktrinos. Tai reiškia skelbti *Jėzų Kristų ir Tą nukryžiuotą* su Pranciškaus džiaugsmu ir entuziazmu.

Popiežiaus Pranciškaus apaštališkasis paraginimas „Evangelii Gaudium“ (Evangelijos džiaugsmas) yra permirkęs šia pranciškoniška dvasia. Paraginimas prasideda žodžiais: „*Evangelijos džiaugsmo prisipildo širdys ir gyvenimas visų, kurie sutinka Kristų*“. Kas geriau įkūnijo šių žodžių tiesą negu Pranciškus iš Asyžiaus?

[Tęsinys kitame mėnraštyje]

Klausimai apmąstymui:

1. Padiskutuokite, kuo skiriasi „atsivertimo“ samprata iki Jėzaus ir po Jo.
2. Kaip suprantu atsivertimą nuo „įstatymo“ prie „malonės“? Kokia mano kasdienos nuostata – gelbėtis pačiam ar leisti Kristui mane išgelbėti?
3. Su kokiais iššūkiais susiduriame skelbdami Evangeliją šiandieninėje post-krikščioniškoje visuomenėje?
4. Koks skirtumas tarp Kristaus mirties ir prisikėlimo skelbimo bei moralinių mokymų? Kuris pamokslavimo būdas sužadina tikėjimą ir atneša Evangelijos džiaugsmą?
5. Pasidalinkite su broliais ir sesėmis liudijimais – kas ir koku būdu jums paskelbė Evangeliją.

Šventasis Raštas ir Pranciškoniškieji šaltiniai:

OFS Regula 7 str., Generalinės Konstitucijos 8.2, 13 str.

Užduotis:

Jei dar neperskaitėte, būtinai perskaitykite ir kartu su brolija aptarkite Šventojo Tėvo Pranciškaus apaštališkąjį paraginimą EVANGELII GAUDIUM apie Evangelijos skelbimą šiandieniniame pasaulyje. Studijuokite ir įgyvendinkite šį dokumentą!